

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1938 r.

o przejściowym unormowaniu postępowania w zakresie ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej w związku ze zmianą granic wojewódzkich.

Na podstawie art. 2 ust. (3) pkt 3), ust. (4) i (7) ustawy z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze wyłączonym z województwa warszawskiego i łódzkiego, a włączonym do województwa pomorskiego i poznańskiego, stosuje się do sporów na tle decyzji, które wydały instytucje ubezpieczeń społecznych przed dniem 1 kwietnia 1938 r., przepisy dotychczasowe, chociażby spory te wszczęto po dniu 31 marca 1938 r.

§ 2. Na obszarze wyłączonym z województwa poznańskiego i włączonym do województwa pomorskiego spory na tle decyzji instytucji ubezpieczeń społecznych, wszczęte w Wyższym Urzędzie Ubezpieczeń w Poznaniu przed dniem 1 kwietnia 1938 r., podlegają nadal właściwości tego Urzędu.

§ 3. (1) Na obszarze powiatu działdowskiego sprawy z zakresu opieki społecznej, wszczęte przed dniem 1 kwietnia 1938 r., rozpoznawać

należy aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych.

(2) O wszczęciu sprawy decyduje dzień, w którym do władzy orzekającej zgłoszono świadectwo lub wpłynęło pismo rozpoczynające postępowanie.

(3) Obowiązki i uprawnienia, wynikłe na skutek postępowania, wszczętego przed dniem 1 kwietnia 1938 r. w zakresie wskazanym w ust. (1), pozostają w mocy.

(4) Koszty leczenia chorych w szpitalach publicznych na obszarze powiatu działdowskiego, należne tym szpitalom za czas do dnia 1 kwietnia 1938 r., pokrywane są na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

281

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 kwietnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Na podstawie art. 28 i 31 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 72, poz. 661) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 629), zmienionym rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 365) oraz z dnia 14 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 463), wprowadza się następujące zmiany:

1) §§ 2 — 4, 6, 9, 12, 14 — 16, 20, 24 i 29 otrzymują brzmienie następujące:

„**§ 2.** 1. Jeżeli już przy oględzinach powierzchniowych okaże się, że zgłoszone narzędzie miernicze jest nielegalne, to opłat, wyszczególnionych w części II niniejszego rozporządzenia, nie pobiera się nawet wówczas, jeżeli istniejąca na narzędziu mierniczym cecha zostanie skasowana.

2. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji głównej narzędzi mierniczych tych rodza-

jów, których sprawdzanie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzania wstępnego i sprawdzania ostatecznego, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zbrakowanie nastąpi już w wyniku sprawdzania wstępnego. Zniżka ta nie dotyczy liczników energii elektrycznej, transformatorów mierniczych i innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej, sprawdzanych na prywatnych punktach legalizacyjnych.

3. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji wtórnej przymiarów bławatnych, suwaków mierniczych zwyczajnych, pojemników i menzur zwyczajnych, prostych przyrządów do mierzenia objętości płynów, odważników użytkowych zwyczajnych, wag handlowych prostodźwigniowych zwyczajnych nośności do 3.000 kg włącznie oraz wag uchylnych zwyczajnych ogólno-handlowych nośności do 50 kg włącznie — udziela się zniżki opłat, wynoszącej 80% opłaty zasadniczej. W wypadkach zalegalizowania przy legalizacji wtórnej przymiarów bławatnych, suwaków mier-

nicznych zwyczajnych, pojemników i menzur zwyczajnych, wag handlowych prostodźwigniowych zwyczajnych nośności do 3.000 kg włącznie oraz wag uchylnych zwyczajnych ogólno-handlowych nośności do 50 kg włącznie, zgłoszonych przed upływem okresu ważności ich legalizacji, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.

4. Przy legalizacji wtórnej narzędzi mierniczych rodzajów nie wymienionych w drugim zdaniu punktu 3, a których sprawdzenie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzenia wstępnego i sprawdzenia ostatecznego, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zalegalizowanie lub zbrakowanie nastąpi już w wyniku sprawdzenia wstępnego i gdy nie ma zastosowania przepis zdania pierwszego punktu 3.

5. W wypadku zbrakowania gazomierzy już z powodu ich nieszczelności udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.

6. Przy sprawdzaniu wodomierzy, zgłoszonych do legalizacji w pierwszym lub drugim roku okresu ważności cechy legalizacyjnej, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 40% opłaty zasadniczej.

§ 3. 1. Za sprawdzanie poza miejscem urzędowym narzędzi mierniczych, z wyjątkiem wymienionych w punkcie 2, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej, przy czym przy legalizacji głównej ta opłata dodatkowa nie może wynosić mniej niż 8 zł od każdego zgłoszenia.

2. Opłaty dodatkowej, przewidzianej w punkcie 1, nie pobiera się przy sprawdzaniu poza miejscem urzędowym wzorców niewłaściwych objętości do płynów i wodomierzy oraz przy sprawdzaniu na prywatnych punktach legalizacyjnych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej.

Ponadto udziela się następujących zniżek:

a) przy sprawdzaniu poza miejscem urzędowym wzorców niewłaściwych objętości, wymienionych w § 26 pkt 1 — 5, — 20% opłat zasadniczych,

b) przy sprawdzaniu poza miejscem urzędowym wodomierzy nie pobiera się opłaty, wymienionej w § 29 pkt 2 lit. d,

c) przy sprawdzaniu na prywatnym punkcie legalizacyjnym przyrządów do mierzenia energii elektrycznej udziela się zniżki opłat, wynoszącej dla liczników energii elektrycznej 70% opłaty zasadniczej, a dla innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej — 50% opłaty zasadniczej.

§ 4. Jeżeli urzędnik, delegowany do czynności poza miejscem urzędowym, nie mógł przystąpić do sprawdzenia z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchownych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też wskutek innych oko-

liczności, spowodowanych przez zgłaszającego, to pobiera się opłaty w takiej wysokości, w jakiej należało je pobrać w wypadku zbrakowania zgłoszonych narzędzi mierniczych na skutek sprawdzenia całkowitego, z tym zastrzeżeniem, że suma opłat zasadniczych wraz z opłatą dodatkową, przewidzianą w § 3, nie może wynosić więcej niż 20 zł przy legalizacji głównej i 8 zł przy legalizacji wtórnej. Jeżeli urzędnik nie mógł przystąpić do sprawdzenia na więcej niż jednym prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu, to tę opłatę zasadniczą wraz z opłatą dodatkową, przewidzianą w § 3, pobiera się w wymieniony wyżej sposób od narzędzi mierniczych, zgłoszonych na każdym z tych punktów z osobna.

§ 6. 1. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od miejsca urzędowego, zgłaszający obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika do miejsca sprawdzania i z powrotem z tym jednak zastrzeżeniem, że przy podróżach koleją liczy się koszt przejazdu II klasą, a przy podróżach statkiem — koszt przejazdu I klasą. Jeżeli urzędnik korzysta z własnych środków lokomocji, to zgłaszający uiszcza opłatę kilometrową w wysokości 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości, przebytej w ten sposób przez urzędnika. Zgłaszający ponosi koszty przejazdu dorożką (konną lub samochodową) wydelegowanego urzędnika tylko wtedy, jeżeli urzędnik ten rzeczywiście z dorożki korzystał i jeżeli nie miał możliwości skorzystać z tańszego środka lokomocji, np. tramwaju, autobusu itp. Za podstawę do obliczania wydatków przejazdu dorożką służy taksa, zatwierdzona przez władze dla danej miejscowości.

Przy sprawdzaniach poza siedzibą urzędu obciążają zgłaszającego diety urzędnika w wysokości 8 złotych dziennie; ponadto zgłaszający ponosi koszty noclegów urzędnika, jeżeli urzędnik ten rzeczywiście za nocleg zapłacił, i tylko w wysokości tej zapłaty, albo obowiązany jest dostarczyć urzędnikowi dla noclegu oddzielny pokój z czystą pościelą. Diety urzędnika nie są pobierane w tych wypadkach, kiedy cała delegacja (sprawdzanie poza siedzibą urzędu miar wraz z podróżą) trwała nie dłużej niż 6 godzin. Poza tym przy obliczaniu diet urzędników, delegowanych na wezwanie zgłaszającego, mają zastosowanie przepisy dotyczące diet za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

2. Jeżeli na piśmienną prośbę zgłaszającego sprawdzanie narzędzi mierniczych poza miejscem urzędowym odbywa się częściowo lub całkowicie w czasie poza normalnymi godzinami urzędowania, to przy czynnościach zarówno w siedzibie, jak i poza siedzibą urzędu, zgłaszający uiszcza opłatę dodatkową na rzecz urzędnika według zasad następujących:

a) normalnymi godzinami urzędowania poza miejscem urzędowym, lecz w siedzibie urzędu, są zwykłe godziny urzędowe urzędu miar;

b) przy czynnościach poza siedzibą urzędu normalne urzędowanie trwa nie dłużej niż 7 godzin w czasie od godziny 8 do godziny 18 w dniu powszednie; jeżeli podróż do miejsca czynności odbywała się w porze pomiędzy godziną 24 a 6, to bezpośrednio po przyjeździe urzędnik ma prawo do dwugodzinnego odpoczynku, który się zalicza na poczet godzin normalnego urzędowania;

c) za czas pracy urzędnika poza wyżej wymienionymi normalnymi godzinami urzędowania, tj. przy czynnościach w siedzibie urzędu za godziny poza zwykłymi urzędowymi (lit. a), a poza siedzibą urzędu za godziny ponad określoną w lit. b normalną ilość godzin w granicach od godziny 8 do 18 i za czas pracy poza tymi granicami oraz za czas pracy w niedziele i dni świąteczne, zgłaszający opłaca 3 złote za każdą pełną nad normalną godzinę pracy w czasie od godziny 6 do 24 i po 6 złotych za każdą pełną godzinę pracy w czasie od godziny 24 do 6.

3. Jeżeli na życzenie zgłaszających sprawdzanie taksometrów w warunkach użytkowania odbywa się w czasie poza normalnymi godzinami urzędowania, to zgłaszający uiszcza opłatę dodatkową na rzecz urzędnika w wysokości 50 groszy od każdego taksometru sprawdzonego w ten sposób.

4. Diety i koszty podróży funkcjonariuszów niższych zgłaszający opłaca według przepisów ogólnych o należnościach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

§ 9. Jeżeli sprawdzanie odbywa się na skutek odwołania zgłaszającego od decyzji, orzekającej zbrakowanie narzędzia mierniczego, zgłoszonego do legalizacji, i narzędzie miernicze okaże się godnym legalizowania, to od opłat, przypadających za to sprawdzenie, odlicza się wszystkie opłaty, pobrane w związku z uchylonym orzeczeniem.

§ 12. Od opłat za sprawdzanie narzędzi miernicznych przy ponawianiu legalizacji udziela się zniżki, wynoszącej 80% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w części II niniejszego rozporządzenia.

W wypadku udzielenia tej zniżki żadne inne zniżki, przewidziane w części I niniejszego rozporządzenia, udzielone być nie mogą.

§ 14. W wypadkach, o których mowa w § 6 pkt 2, pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 5 złotych za każdą pełną godzinę pracy urzędnika poza normalnymi godzinami urzędowania, jeżeli przedmiotem legalizacji są narzędzia miernicze przenośne, i 10 złotych za każdą pełną godzinę pracy urzędnika, jeżeli przedmiotem legalizacji są narzędzia miernicze ustawione na stałe na fundamentie.

§ 15. Jeżeli legalizacja na wezwanie zgłaszającego ma odbywać się poza miejscem urzędowym, to urząd miar może zażądać od zgłaszającego wpłacenia zaliczki do wysokości całkowitej przewidzianej należności, wynikającej ze ogłoszenia.

W wypadku, gdy zgłaszający nie wniesie tej zaliczki w terminie wyznaczonym, urząd miar może odmówić wydelegowania urzędnika, a zgłaszający ponosi wszelkie skutki prawne z powodu niezyskania legalizacji w terminie.

§ 16. Przymiary.

a) Przymiary bławatne:	
miary ogólnej 0,5 metra	30 gr
" " 1 metr	40 "
b) Inne przymiary sztywne, składane oraz wstępowe półsztywne:	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	40 "
miary ogólnej powyżej 1 metra do 2 metrów włącznie	60 "
dłuższe	1 zł 20 "
c) Przymiary wstępowe:	
miary ogólnej do 2 metrów włącznie	1 " 00 "
miary ogólnej od 2,5 do 5 metrów	2 " 00 "
miary ogólnej od 6 do 10 metrów	2 " 50 "
miary ogólnej od 15 do 25 metrów	3 " 00 "
miary ogólnej od 30 do 50 metrów	6 " 00 "
d) Przymiary dokładniejsze:	
miary ogólnej do 2 metrów włącznie	2 " 00 "
miary ogólnej od 2,5 do 5 metrów włącznie	3 " 00 "

§ 20. Taksometry.

1. Za sprawdzenie taksometru w pracowni	2 zł 50 gr
2. Za sprawdzenie taksometru na drodze	1 " 00 "

§ 24. Pojemniki.

1. Pojemniki zwyczajne:	
a) pojemniki graniaste: skrzyniowe, ramowe (nasadowe) i komorowe	2 zł 00 gr
b) pojemniki kształtu krągłego:	
wielkości do 1/4 litra (1 kwarterki) włącznie	20 "
wielkości 0,5, 1 i 2 litrów	40 "
wielkości 1 garnca i 5 litrów	60 "
wielkości 10 i 20 litrów	1 " 20 "
większe	2 " 40 "
2. Pojemniki dokładniejsze:	
pobiera się opłatę o 100% wyższą niż za pojemniki zwyczajne.	
3. Pipety dokładniejsze i biurety do kwasomierzy:	
za każdą pipetę lub biuretę	2 " 50 "
4. Pojemniki wysokiej dokładności:	
A. Pojemniki bez podziałki z jedną lub wieloma kresami:	

a) Pipety jednomiarowe:		przrządy wielkości powyżej	
wielkości 10 ml i mniejsze	75 gr	1 litra do 5 litrów włącznie	3 gr 50 zł
wielkości powyżej 10 ml do 50 ml włącznie	1 zł 00 "	przrządy wielkości powyżej 5 litrów do 10 litrów włącznie	7 " 00 "
wielkości powyżej 50 ml do 250 ml włącznie	1 " 50 "	przrządy większe	15 " 00 "
większe	2 " 50 "	3. Przrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową, jak mierzury zwyczajne (§ 24 pkt 5).	
b) Inne naczynia miernicze jednomiarowe:		B. Przrządy złożone.	
wielkości 100 ml i mniejsze	1 " 00 "	1. Przrządy zawierające jeden pojemnik jednomiarowy wielkości mniejszej od 5 litrów	2 " 00 "
wielkości powyżej 100 ml do 500 ml włącznie	1 " 25 "	za każdy następny pojemnik jednomiarowy wielkości mniejszej od 5 litrów	1 " 00 "
wielkości powyżej 500 ml do 1.000 ml włącznie	1 " 50 "	2. Przrządy, zawierające jeden pojemnik jednomiarowy wielkości od 5 do 20 litrów włącznie	15 " 00 "
wielkości powyżej 1.000 ml do 2.000 ml włącznie	2 " 50 "	za każdy następny pojemnik jednomiarowy wielkości od 5 do 20 litrów	10 " 00 "
większe	3 " 75 "	3. Przrządy, zawierające mierzurę o podziałce nierównomiernej:	
c) Naczynia miernicze dwumiarowe i wielomiarowe:		jak za przrządy proste takiej samej wielkości, zawierające mierzurę o podziałce nierównomiernej (§ 25 A pkt 1).	
za naczynia dwumiarowe:		4. Przrządy, zawierające mierzurę o podziałce równomiernej:	
wielkości 100 ml i mniejsze	2 " 00 "	przrządy wielkości mniejszej od 20 litrów	15 " 00 "
wielkości powyżej 100 ml do 500 ml włącznie	3 " 00 "	przrządy wielkości 20 litrów i większe	35 " 00 "
wielkości powyżej 500 ml do 1.000 ml włącznie	3 " 80 "	C. Mierniki do ropy naftowej:	
wielkości powyżej 1.000 ml do 2.000 ml włącznie	5 " 00 "	1. Za każde rozpoczęte 100 litrów pojemności	50 "
większe	7 " 50 "	2. Przy legalizacji wtórnej — za każde rozpoczęte 100 litrów pojemności	25 "
Za naczynia wielomiarowe pobiera się opłaty powyższe z dopłatą w wysokości połowy tych opłat za każdą następną miarę powyżej dwu.		Jeżeli jednak sprawdzenie polega wyłącznie na oględzinach i pomiarach liniowych, to opłata wynosi 20 złotych od każdego w ten sposób sprawdzonego miernika.	
B. Pojemniki z podziałką:		§ 26. Wzorce niewłaściwe objętości.	
pojemniki wielkości 50 ml i mniejsze	3 " 00 "	1. Bańki (konwie) do mleka, gąsiory (balony szklane) i wzorcowane butelki:	
pojemniki wielkości powyżej 50 ml do 100 ml włącznie	3 " 50 "	wielkości do 10 litrów włącznie	40 gr
pojemniki większe	4 " 00 "	wielkości powyżej 10 litrów do 20 litrów włącznie	50 "
5. Mierzury zwyczajne:		wielkości powyżej 20 litrów	60 "
wielkości do 1 litra włącznie	50 "	2. Beczki:	
wielkości powyżej 1 do 2 litrów włącznie	75 "	wielkości do 27 litrów włącznie	60 "
wielkości powyżej 2 do 20 litrów włącznie	1 " 50 "	wielkości powyżej 27 litrów do 55 litrów włącznie	85 "
wielkości powyżej 20 do 50 litrów włącznie	2 " 50 "		
większe	3 " 00 "		
§ 25. Przrządy do mierzenia objętości płynów.			
A. Przrządy proste.			
1. Przrządy, zawierające pojemnik jednomiarowy lub z mierzurą o podziałce nierównomiernej:			
przrządy wielkości 1 litra i mniejsze	1 zł 75 gr		
przrządy wielkości 2 litrów	2 " 25 "		
przrządy wielkości 5 litrów	5 " 00 "		
2. Przrządy, zawierające mierzurę o podziałce równomiernej:			
przrządy wielkości 1 litra i mniejsze	1 " 75 "		

wielkości powyżej 55 litrów do 110 litrów włącznie	1 zł 20 gr	7. Skrzynie przeładunkowe, wózki (wagoniki) i nabieraki wyciągowe	2 zł 00 gr
wielkości powyżej 110 litrów do 210 litrów włącznie	2 " 20 "	§ 27. Odważniki.	
wielkości powyżej 210 litrów do 310 litrów włącznie	3 " 00 "	1. Odważniki użytkowe zwyczajne:	
wielkości powyżej 310 litrów do 410 litrów włącznie	3 " 50 "	wielkości do 5 dkg włącznie	10 gr
wielkości powyżej 410 litrów do 610 litrów włącznie	4 " 50 "	wielkości 10, 20 i 50 dkg	20 "
wielkości powyżej 610 litrów do 810 litrów włącznie	5 " 50 "	wielkości od 1 do 5 kg	30 "
wielkości powyżej 810 litrów do 1.000 litrów włącznie	6 " 50 "	wielkości 1 i 2 mrg	60 "
wielkości powyżej 1.000 litrów za każde następne pełne lub rozpoczęte 200 litrów	1 " 00 "	wielkości 5 mrg	1 zł 20 "
3. Określenie tary beczek: za każdą beczkę	75 "	2. Odważniki użytkowe dokładniejsze:	
4. Naczynia do przewozu ryb: Opłaty pobiera się jak za wzorcowanie i legalizowanie beczek. Takie same opłaty pobiera się za samo określenie pojemności naczynia bez cechowania. Za nowe naczynia do przewozu ryb pobiera się opłaty podwójne.		wielkości poniżej 1 dkg	20 "
5. Cysterny (zbiorniki przewoźne) do przewozu paliw płynnych: za sprawdzenie cysterny (ograniczenia zasadniczego i dodatkowej podziałki) do 600 litrów włącznie	12 " 00 "	" od 1 dkg do 20 dkg włącznie	40 "
powyżej 600 litrów za każde następne lub rozpoczęte 600 litrów	6 " 00 "	wielkości od 50 dkg do 2 kg włącznie	60 "
6. Zbiorniki miernicze fundamentowane. Za sprawdzenie zbiornika o pojemności: do 5 sterów włącznie	25 " 00 "	wielkości od 5 kg do 2 mrg włącznie	1 " 20 "
powyżej 5 do 15 sterów włącznie za każdy rozpoczęty ster pojemności	5 " 00 "	wielkości 5 mrg	2 " 50 "
powyżej 15 do 30 sterów włącznie — 75 zł i po 2 zł 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 15 sterów. powyżej 30 do 100 sterów włącznie — 110 zł i po 1 zł 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 30 sterów, powyżej 100 do 1.000 sterów włącznie — 215 zł i po 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 100 sterów, powyżej 1.000 sterów — 665 zł i po 20 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 1.000 sterów.		3. Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika nie odpowiada wielkościom, wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.	
		4. Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się opłaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.	
		5. Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się opłaty o 100% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne, posiadające masę rzeczywistą odważników do szalek specjalnych.	
		6. Za wzorcowanie odważników z jamą wzorcowniczą pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 100% opłat, wyszczególnionych w pkt 1, 2, 3 i 5, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego.	
		§ 28. Wagi.	
		1. Wagi handlowe zwyczajne:	
		a) Proste odważnikowe:	
		nośności do 2 kg włącznie	60 gr
		nośności powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	1 " 00 "
		nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	2 " 00 "
		nośności powyżej 50 kg według taryfy dla wag złożonych (pkt 1 lit. c).	
		b) Proste przesuwnikowe (bezmiany):	
		nośności do 10 kg włącznie	1 " 50 "
		nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	3 " 00 "
		nośności powyżej 50 kg	5 " 00 "

- c) Złożone:
nośności do 2 kg włącznie	1 zł 50 gr
„ powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	2 „ 00 „
nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	3 „ 00 „
nośności powyżej 50 kg do 200 kg włącznie	4 „ 00 „
nośności powyżej 200 kg do 500 kg włącznie	6 „ 00 „
nośności powyżej 500 kg do 1500 kg włącznie	9 „ 00 „
nośności powyżej 1500 kg do 3000 kg włącznie	14 „ 00 „
nośności powyżej 3000 kg do 6000 kg włącznie	20 „ 00 „
nośności powyżej 6000 kg do 10000 kg włącznie	30 „ 00 „
nośności powyżej 10000 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 5000 kg	10 „ 00 „
- Dopłata od skali głównej przesuwnikowej 1 „ 00 „
- Dopłata od każdej skali przesuwnikowej dodatkowej lub pomocniczej 20 „
- Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu do 500 kg włącznie 10 „
- Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 do 2.000 kg włącznie 20 „
- Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 2.000 kg 40 „
- Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu do 50 kg włącznie 20 „
- Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu powyżej 50 kg do 200 kg włącznie 40 „
- Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu powyżej 200 kg 80 „
2. O ile skale wag przesuwnikowych lub odważniki włącznikowe wag z urządzeniem włącznikowym przed zgłoszeniem tychże wag do zalegalizowania zostały oddzielnie sprawdzone w urzędzie miar, to przy legalizowaniu wagi dopłaty od skal i wrębów w skalach lub odważników włącznikowych, sprawdzonych w urzędzie, nie pobiera się.
3. Za sprawdzenie podziałki na dostarczonych do urzędu miar skalach wag przesuwnikowych lub zespołu odważników włącznikowych pobiera się opłaty w wysokości dopłat za sprawdzanie skal i wrębów względnie odważników włącznikowych, ustanowionych w § 28 pkt 1 lit. c. Za świadectwo częściowej legalizacji pobiera się 50 groszy.
4. Wagi dokładniejsze:
nośności poniżej 50 gramów	1 zł 00 gr
„ od 50 g do 500 g włącznie	1 „ 50 „
„ powyżej 500 g do 2 kg	2 „ 00 „
„ „ 2 kg do 10 kg	3 „ 50 „
„ „ 10 kg	5 „ 00 „
5. Wagi automatyczne (samoczynne):
- a) wagi automatyczne odważnikowe:
nośności do 10 kg włącznie	15 „ 00 „
„ powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	25 „ 00 „
„ powyżej 50 kg do 500 kg włącznie	45 „ 00 „
„ powyżej 500 kg	60 „ 00 „
- b) Wagi automatyczne przesuwnikowe:
- Za sprawdzenie wagi po wyłączeniu urządzenia samoczynnego pobiera się opłaty, ustanowione w § 28 pkt 1 lit. c dla wag handlowych zwyczajnych złożonych takiej samej nośności. Dopłata za sprawdzenie urządzenia samoczynnego przy wagach:
nośności do 3.000 kg włącznie	15 „ 00 „
„ powyżej 3.000 kg do 11.000 kg włącznie	20 „ 00 „
„ powyżej 11.000 kg do 31.000 kg włącznie	35 „ 00 „
„ powyżej 31.000 kg	50 „ 00 „
6. Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i poczcie.
Opłaty te same, co dla wag handlowych złożonych.
7. Wagi handlowe uchylne:
- a) za sprawdzanie wag z przyrzędem uchylnym pobiera się oprócz opłat, wyszczególnionych w punktach 1, 2 i 3 § 28, dopłaty następujące:
wagi nośności do 1 kg włącznie	3 „ 50 „
„ „ powyżej 1 kg do	„ „

20 kg włącznie	8 zł 00 gr	powyżej 200 sterów do 1.000 sterów na godzinę włącznie	80 zł 00 gr
wagi nośności powyżej 20 kg do 500 kg włącznie	14 „ 00 „	powyżej 1.000 sterów na godzinę	100 „ 00 „
„ „ powyżej 500 kg do 3.000 kg włącznie	25 „ 00 „	d) za sprawdzanie gazomierzy zwężkowych z liczydłem elektrycznym pobiera się opłaty wyższe od opłat, wymienionych pod lit. b i c, o	20 „ 00 „
„ „ powyżej 3.000 kg	40 „ 00 „	e) za każde dodatkowe sprawdzenie wskazania gazomierza, dokonane na żądanie zgłaszającego lub spowodowane tym, że na gazomierzu znajduje się dodatkowe liczydło, bądź dodatkowy przelew, bądź też tym, że gazomierz jest dokładniejszy, pobiera się dopłatę w wysokości 50% opłat, wymienionych pod lit. a względnie b;	
b) Dopłata za sprawdzenie urządzenia do odczytywania ceny odważonego towaru	2 „ 00 „	f) za sprawdzenie osobno zgłoszonego odejmowalnego liczydła do gazomierza fabrycznego pobiera się	10 „ 00 „
8. Wagi do ważenia osób: Opłaty te same, co dla wag handlowych zwyczajnych względnie uchylnych. Dopłata za sprawdzenie urządzenia automatycznego do wydawania kartek z wynikiem ważenia	5 „ 00 „	2. Przepływomierze wodociągowe (wodomierze):	
9. Za sprawdzanie wag, posiadających skale wywzorcowane w jednostkach miar systemu metrycznego i systemu angielskiego, opłaty zasadnicze podwyższa się o 20%.		a) wodomierze pojedyncze z wyjątkiem zwężkowych, o przepuszczalności 20 sterów na godzinę i mniej	4 „ 00 „
§ 29. Przepływomierze.		powyżej 20 sterów na godzinę do 50 sterów na godzinę włącznie	8 „ 00 „
1. Przepływomierze gazu (gazomierze):		powyżej 50 sterów na godzinę do 100 sterów na godzinę włącznie	12 „ 00 „
a) gazomierze komorowe (miechowe, bębnowe i z tłokami obrotowymi) oraz skrzydełkowe o nominalnym natężeniu przepływu lub dopuszczalnym przeciążeniu do 1,5 stera na godzinę i mniej	2 zł 50 gr	powyżej 100 sterów na godzinę do 500 sterów na godzinę włącznie	16 „ 00 „
powyżej 1,5 stera do 6 sterów włącznie	4 „ 00 „	powyżej 500 sterów na godzinę	20 „ 00 „
powyżej 6 sterów do 12 sterów włącznie	10 „ 00 „	b) wodomierze sprzężone z wyjątkiem zwężkowych, bez względu na przepuszczalność	24 „ 00 „
powyżej 12 sterów do 24 sterów włącznie	16 „ 00 „	c) wodomierze zwężkowe z liczydłem sumującym	80 „ 00 „
powyżej 24 sterów do 50 sterów włącznie	25 „ 00 „	dopłata za sprawdzenie przyrządu wskazującego natężenie przepływu	40 „ 00 „
powyżej 50 sterów do 200 sterów włącznie	40 „ 00 „	dopłata za sprawdzenie przyrządu rejestrującego wykreślenie natężenia przepływu	30 „ 00 „
powyżej 200 sterów do 1.000 sterów włącznie	60 „ 00 „	d) do opłat, podanych wyżej pod lit. a — c, dolicza się ponadto opłatę dodatkową, wynoszącą 12 gr od każdego metra sześciennego na godzinę przepuszczalności nominalnej wodomierza.	
powyżej 1.000 sterów	80 „ 00 „		
b) gazomierze zwężkowe ze zwężką znormalizowaną przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar i liczydłem mechanicznym	50 „ 00 „		
c) gazomierze zwężkowe ze zwężką nieznormalizowaną przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar i liczydłem mechanicznym o nominalnym natężeniu przepływu do 200 sterów na godzinę i mniej	60 „ 00 „		

3. Przepływomierze spirytusu i alkoholu (aparaty miernicze do spirytusu, aparaty kontrolno-miernicze, zegary gorzelnicze):					
a) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu: z jednym bębniem mierniczym z dwoma bębnami miernicznymi	15 zł 00 gr				
b) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu	25 " 00 "				
c) za oddzielne sprawdzenie części składowych powyższych przyrządów:					
bębna mierniczego	15 " 00 "				
pływaka	7 " 00 "				
liczydła	3 " 50 "				
4. Przepływomierze paliw samochodowych:					
a) za wstępne sprawdzenie przepływomierza w pracowni urzędu	25 " 00 "				
b) za sprawdzenie ostateczne na miejscu ustawienia przepływomierza	20 " 00 "				
2) § 30 skreśla się;					
3) §§ 31, 33 i 34 otrzymują brzmienie następujące:					
"§ 31. Gęstościomierze zbożowe.					
1. Gęstościomierze 1/4 litrowe	4 zł 00 gr				
" 1 litrowe	8 " 00 "				
" 20 litrowe	120 " 00 "				
Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowanie nieobciążonej wagi, oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika. Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 27 pkt 2) i sprawdzenie wagi (§ 28 pkt 4).					
2. Za sprawdzenie szalki z płytką mosiężną, jako części zapasowych	80 "				
§ 33. Liczniki energii elektrycznej, transformatory miernicze i inne przyrządy do mierzenia energii elektrycznej.					
1. Liczniki dla sieci dwuprzewodowych prądu stałego i jednofazowego zmiennego i dla sieci trójprzewodowych prądu stałego z wyjątkiem liczników amperogodzin magnetoelektrycznych:					
Za licznik mocy nominalnej do 2,5 kilowata włącznie	5 zł 00 gr				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 2,5 kilowatów do 5 kilowatów włącznie	7 " 50 "				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 5 kilowatów do 10 kilowatów włącznie	9 " 00 "				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 10 kilowatów do 20 kilowatów włącznie	12 " 00 "				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 20 kilowatów do 30 kilowatów włącznie	15 " 00 "				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 30 kilowatów do 50 kilowatów włącznie	20 " 00 "				
Za licznik mocy nominalnej powyżej 50 kilowatów	30 " 00 "				
Przy sprawdzaniu liczników dla napięć powyżej 500 voltów, za każde następne 1.000 voltów pobiera się dopłatę	3 " 00 "				
Przy sprawdzaniu liczników dla natężenia prądu powyżej 100 amperów, za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę	2 " 00 "				
2. Za liczniki amperogodzin magnetoelektryczne	3 " 00 "				
3. Liczniki dla sieci trójprzewodowych prądu jednofazowego zmiennego.					
Pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.					
4. Liczniki dla sieci wielofazowych.					
Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.					
5. Liczniki, przeznaczone do mierzenia energii elektrycznej za pośrednictwem transformatorów mierniczych, a sprawdzane oddzielnie od transformatorów	16 " 00 "				
6. Za liczniki, posiadające urządzenia dodatkowe (liczniki o wielu liczydłach, samojnkasujące itp.), pobiera się oprócz opłat, wymienionych w punktach 1, 2, 3, 4 i 5, opłatę za sprawdzenie urządzenia dodatkowego, a mianowicie:					
przy licznikach dwutaryfowych	2 " 00 "				
przy licznikach trójtaryfowych	4 " 00 "				
przy licznikach maksymalnych	7 " 50 "				
przy licznikach maksymalnych z urządzeniem samopiszącym	25 " 00 "				
przy licznikach różnicowych	10 " 00 "				

- przy licznikach ponadryczałto-
wych (szczytowych) 2 zł 00 gr
- przy licznikach samoinkasują-
cych 2 „ 00 „
- przy licznikach przenośnych
rabatowych z utrudnionym
rozruchem 2 „ 00 „
- przy licznikach kontakto-
wych 10 „ 00 „
- przy licznikach kontakto-
wych za sprawdzenie przyrzą-
du sumującego 10 „ 00 „
7. Liczniki elektrolityczne.
Pobiera się opłaty w wysokości
dwukrotnej opłat, wymie-
nionych w pkt 1. Jeżeli jed-
nak ten sam zgłaszający
zgłosi jednorazowo więcej
niż 20 liczników elektroli-
tycznych jednakowej mocy,
to opłaty w wysokości dwu-
krotnej opłat, wymienionych
w pkt 1, pobiera się za 20 li-
czników, za każdy zaś na-
stępny licznik tej samej mo-
cy pobiera się opłaty w wy-
sokości pojedynczej opłat,
wymienionych w punkcie 1.
8. Liczniki wahadłowe.
Pobiera się opłaty w wysoko-
ści trzykrotnej opłat, wymie-
nionych w pkt 1, 2,
3 i 4.
9. Za transformator prądowy do
100 amperów włącznie 20 „ 00 „
za każde następne 100 ampe-
rów pobiera się dopłatę 2 „ 00 „
10. Za transformator napięciowy
prądu jednofazowego do 5.000
woltów włącznie 20 „ 00 „
za każde następne 1.000 wol-
tów pobiera się dopłatę 3 „ 00 „
Za transformatory napięciowe
trójfazowe pobiera się opłaty
w wysokości dwukrotnej opłat
za transformatory napięciowe
jednofazowe.
11. Za sprawdzanie liczników
z transformatorami mierniczy-
mi, badanych jako całość, po-
biera się opłaty o 20% więk-
sze od opłat, ustanowionych
za sprawdzanie liczników.
12. Taryfowe amperomierze ma-
ksymalne 10 „ 00 „
Jeżeli jednak ten sam zgłasza-
jący zgłosi jednorazowo wię-
cej niż 10 amperomierzy jed-
nakowej mocy, to opłaty wy-
mienione w pkt 12 pobiera się
za 10 amperomierzy, za każdy
zaś następny amperomierz
udziela się 50% zniżki.
13. Ograniczniki.
- a) Ograniczniki prądu stałe-
go lub jednofazowego dla
nominalnych natężeń prądu:
do 0,5 ampera włącznie 50 gr
powyżej 0,5 ampera do 1
ampera włącznie 1 zł 00 „
powyżej 1 ampera do 3
amperów włącznie 1 „ 50 „
powyżej 3 amperów do 5
amperów włącznie 2 „ 00 „
powyżej 5 amperów do 10
amperów włącznie 3 „ 00 „
powyżej 10 amperów do 20
amperów włącznie 4 „ 00 „
powyżej 20 amperów 5 „ 00 „
- b) Ograniczniki mocy prądu
stałego lub jednofazowego
dla nominalnych mocy:
do 1,1 kilowata włącznie 5 „ 00 „
do 5,0 kilowatów włącznie 7 „ 50 „
powyżej 5,0 kilowatów 10 „ 00 „
- c) Opłaty za sprawdzanie
ograniczników mocy prądu
trójfazowego pobiera się
dwukrotnie większe niż za
ograniczniki prądu jedno-
fazowego tejże mocy.
- d) Opłaty za sprawdzanie
ograniczników dwutaryfo-
wych pobiera się w wyso-
kości dwukrotnej opłat, wy-
mienionych w pkt 13 lit. a,
b i c.
- e) Za sprawdzenie dodatko-
wego urządzenia sygnaliza-
cyjnego 2 „ 00 „
- f) Za sprawdzenie dodatko-
wego urządzenia wyłączają-
cego prąd (ograniczniki
przy licznikach en. el.) 2 „ 00 „
14. Za legalizację liczników ener-
gii elektrycznej, dokonywaną
przez instytucje, upoważnione
przez Dyrektora Głównego
Urzędu Miar na podstawie roz-
porządzenia Ministra Przemys-
łu i Handlu z dnia 13 marca
1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 32,
poz. 230) do legalizowania
liczników energii elektrycznej,
instytucje te obowiązane są
pobierać opłaty, wyszczegół-
nione w punktach 1 — 8 i 11
z uwzględnieniem przepisów,
zawartych w §§ 1 — 4, 6 i 10, i
przekazywać Głównemu Urzę-
dowi Miar:
- a) 40% od sum należnych za
sprawdzenie liczników
energii elektrycznej, do-
konane w pomieszczeniu,
wyznaczonym danej insty-
tucji przez Dyrektora

Głównego Urzędu Miar do stałego wykonywania legalizacji liczników energii elektrycznej; wyjątek stanowią instytucje naukowe i stowarzyszenia techniczne nie mające celów zarobkowych, które od sum należnych za legalizację przekazują na rzecz Głównego Urzędu Miar tylko 30% tych sum;

b) 10% od sum należnych za sprawdzenie, jeżeli zostało ono dokonane poza pomieszczeniem, wymienionym pod lit. a.

§ 34. Za czynności legalizacyjne, dokonywane w objazdowych urzędach miar lub na punktach legalizacyjnych, wyznaczonych z

urzędu i utrzymywanych kosztem Skarbu Państwa, pobiera się oprócz opłat zasadniczych za sprawdzanie opłatę dodatkową w wysokości 20% tychże opłat zasadniczych w tych wypadkach, gdy nie jest dostarczone przez gminę bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie dla czynności legalizacyjnych."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech tygodni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych: z dnia 26 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 365) i z dnia 14 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 463).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 kwietnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj za granicę.

Na podstawie art. 3 i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj za granicę (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 249) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla wywozu kurzych jaj za granicę za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu ustala się następujące punkty graniczne:

Chorzów,
Zebrzydowice,
Zbąszyń,
Zduny,
Leszno,
Tczew,
Gdynia,
Gdańsk.

Sniatyń,
Strzebielino,

przy czym przez punkt graniczny w Strzebielinie mogą być wywożone jedynie transporty jaj pochodzące z chłodni w Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w tejże sprawie (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 706) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 823).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 kwietnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych“.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o orga-

nizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach ze-